

Deosebirea dintre un ignorant și un spirit superior

Oamenii sunt diferiți și unici, ca tot ce îi înconjoară. De aceea nu vom întâlni două persoane identice, care sunt similare din toate punctele de vedere. Există o oarecare diferențiere naturală, care imprimă oamenilor modul lor de a fi, de a gândi, de a înțelege viața și lumea.

Dintotdeauna au existat oamenii care se cunosc pe sine și vor să cunoască ceea ce este în jurul lor, înzestrați cu o anumită afinitate pentru starea lumii la un moment dat și acea parte a oamenilor pe care pur și simplu nu îi interesează mersul lucrurilor, sunt total deconectați de viața actuală. În sens pur teoretic, un om ignorant este acea persoană care nu este cultă, care nu este atrasă de viața cunoștințelor, dar a devenit acea persoană pe care nu o interesează nimic, nu îi pasă de ceea ce se întâmplă.

Oamenii au căutat mereu fericirea. Dar ce este fericirea? Nu are o definiție exactă și universală, deci fiecare este liber să își aleagă propria fericire. În timp ce unii își găsesc împlinirea spirituală citind, meditănd asupra faptelor și vieții, descoperind lucruri noi, alții își găsesc fericirea deconectându-se total de tot ceea ce este cotidian și ceea ce înseamnă lipsă de griji. Totul începe de la educația primită. Dacă un copil este îndrumat de mic să aibă o anumită conduită morală și fizică, să i se imprime gustul cunoașterii, să fie tot timpul informat, va reuși să se ridice la un alt nivel față de alții. Aceste cazuri sunt destul de rare, cel puțin în ziua de astăzi, deoarece, oamenii, încă de când sunt mici, sunt obișnuiți să li se dea totul doar cerând. Crescând cu această obișnuință, atunci când vor ajunge la maturitate, nu îi va interesa ce se întâmplă în afară de ei.

Dar oare o problemă a societăților, implicit a omului ca individualitate, nu este de fapt ignoranța față de divinitate și de credință? Apariția noului, intrarea într-o nouă etapă a civilizației, nu a mai pus accentul atât de mult pe sentimentele omului, pe ceea ce crede, totul devenind pur material. Există modalități numeroase în care omul privește credința: ca o stare, ca ceva ce simte și care trăiește sau doar ca ceva pe care știe că trebuie să urmeze, fiindcă așa s-a născut. Astfel, el nu simte nevoia să urmeze anumite reguli pe care credința le propune, ci urmează o viață laică, interesat de grijile de moment.

Omul cu un spirit de cunoaștere dezvoltat se naște astfel, modelându-și modul de a percepe lucrurile pe tot parcursul vieții. Diferența dintre oameni tocmai de acest lucru este făcut, de respectul față de sine și față de ceilalți. Un om care vrea să știe, are un scop, nu chiar unul ușor de atins, dar măcar trăiește încercând și făcând ceva productiv. Cât timp îi pasă și se interesează, îl diferențiază de ceilalți, care se complac în obscuritatea ideilor și viselor lor.

Asemenea oamenilor din peștera lui Platon, oamenii trăiesc într-o realitate falsă și mărginită; fiecare avem puterea să întoarcem capul spre lumina cunoașterii, dar depinde și câși au curajul să o facă. Omul care s-a descătușat a devenit superior celorlalți deoarece a avut curajul și curiozitatea necesară să dorească să cunoască ce se întâmplă cu el și ceilalți. Astfel, făcându-și lui un bine, ridicându-se la un alt nivel, i-a ajutat și pe ceilalți, care au dat dovadă de lașitate și de ignoranță.

Noi suntem cei care putem face diferența dintre un ignorant și un spirit superior, având curajul să mergem mai departe, într-o lume a cunoașterii și a fericirii absolute, care nu este alta decât eliberarea sufletului din ignoranța actuală.

VIATA DE LICEU

se trăiește o singură dată!